

ÎN MEMORIAM

ALGOLOGUL ROMÂN H. SKOLKA

(1931 — 1992)

HILARIUS-VIDOR SKOLKA s-a născut la 12 aprilie 1931 în Orăștie, jud. Hunedoara, în familia Lucreția și Ladislau Skolka (brutar, slovac ardelean). A absolvit (în 1950) liceul la Deva și Facultatea de Științe Naturale (în 1954) la Universitatea din Cluj, unde este încadrat ca preparator (1954—1955) la catedra de biologie. Din 1955 și până la 2 mai 1992 — când a decedat — a funcționat la Institutul de Cercetări Marine din Constanța, ca cercetător stagiar, apoi (din 1970) ca cercetător științific principal II și director adjunct (1970—1974). În 1968 obține titlul de doctor în biologie, cu teza „Variațiile cantitative ale fitoplanctonului de deasupra platformei continentale românești a Mării Negre, între 20—200 m adâncime“ sub conducerea acad. M. Băcescu. Între anii 1974—1976 a fost detașat la Universitatea din Alger, în calitate de conferențiar la cursul postuniversitar de specializare în oceanologie, unde a și multiplicat cursul predat (Océanographie, I—III, Edit. Univ. Alger, 1975).

Ca eminent și fecund algolog român a fost cooptat în colegiul de redacție al prestigioasei reviste internaționale *Marine Biology* și ales vice-președinte al Comitetului de Plancton în Comisia Internațională pentru Studiul Mării Mediterane (1966—1972) și reprezentant al României în această Comisie. În această calitate a participat la consfătuirile și congresele acestei comisii, ținute la Monaco (1968) și Roma (1970). De asemenea, a participat, ca reprezentant al țării noastre, la lucrările Comisiei de cercetări marine a CAER de la Moscova, Burgas și Gdynia.

Specialist recunoscut în alge macrofite, a publicat, în țară și peste hotare, cca 70 de articole, studii și cărți despre ecologia, bioproductivitatea, cenologia și taxonomia algelor. Este coautor la remarcabilele volume: *Ecologie marină*, II (1967), III (1969) și *Tratat de algologie*, II (1977). A efectuat numeroase călătorii de studii sau stagii de specializare în Franța, Japonia, Peru, Turcia, Libia și Africa de Sud. Re-

zultatele cercetărilor sale sunt menționate în lucrări străine, de prestigiu, ca : *Bazele productivității Mării Negre* (în lb. rusă) de V.N. Greze (1979), *Fitobentosul Mării Negre* (în lb. rusă) de A. Kalughina — Gutnik (1975), *Cercetări marine* (în lb. rusă) de I.P. Zaițev (1979) precum și de către alți autori ca M.L. Furnestin (1971—1974), P. Kerambrun (1973) din Franța, D. Petrova (1961—1966) din Bulgaria ș.a.

Dintre principalele studii de algologie publicate de către H. Skolka (singur sau în colaborare) amintim : *Răspândirea și însemnătatea speciilor de Phyllophora din apele românești ale Mării Negre* (1956), *Studiul fizico-chimic și biologic al sectorului românesc al Mării Negre* (1958), *Variația calitativă și cantitativă a fitoplanctonului Mării Negre* (1958—1969), *Cercetări de ecologie marină în sectorul predeltaic al Mării Negre* (1960—1961), *Fitoplanctonul părții prebosforice a Mării Negre* (1960—1962), *Două specii noi de Rhodophyceae* (1961), *Microflora și biocenozele din Lacul Techirghiol* (1966—1983), *Sistematica și cenoologia algelor brune din sectorul românesc al Mării Negre* (1977 în *Tratatul de algologie*, vol. II), *Studiul algelor macrofite de-a lungul coastelor românești ale Mării Negre* (1969—1980), *Raport asupra cercetărilor coastei Mozambicului din Oceanul Indian* (1979—1982), *Algoflora Mării de Marmara* (1986) ș.a.

H. Skolka a scris și unele articole despre importanța practică, istoria algologiei românești și popularizarea științei, ca, de exemplu : *Contribuții românești în studiul Mării Negre* (1966, 1967), *Mecanisme de plutire la organisme marine* (1971), *Perspectivile utilizării resurselor vegetale ale Oceanului Planetar* (1980), *Rolul unor organisme din Lacul Techirghiol în formarea nămolului terapeutic* (1981).

Cercetătorul și omul Hilarius Skolka a fost dotat cu un subtil și profund spirit de observație, cu o cultură biologică vastă și critic însușită dar, mai ales cu un suflet blând și plin de solitudine și cu un caracter și temperament calm și receptiv la părerile altora ; de aceea a fost întotdeauna un sfătuitor și colaborator respectat și dorit în colectivele cu care a lucrat. Dintre cele peste 70 de lucrări științifice doar 29 de titluri sunt semnate de el ca unic autor în timp ce la celelalte a colaborat cu încă alți 21 de colegi, în marea majoritate, mai tineri ; ceea ce relevă spiritul său de echipă și de mentor științific. Cei care l-au cunoscut au fost frapați de rara înțelegere între redutabila sa competență profesională și dezarmanta modestie ca interlocutor.

Prin dispariția acestui remarcabil și pasionat algolog, știința românească resimte o dureroasă pierdere ; acei cu care a colaborat, pe care i-a îndrumat și l-au admirat nu vor uita niciodată sufletul nobil și operă perenă a lui Hilarius Skolka.

D. MITITELU, T. NAVROTESCU